കുടുംബമെന്ന അധികാരസ്വരൂപം —മാധവിക്കുട്ടിയുടെ കഥകളിൽ

കുടുംബം അധികാരസമവാക്യംതീർക്കുമ്പോൾ നിശ്ചലമാകുന്ന കുടുംബബന്ധങ്ങളെ വായനക്കാരന്റെ മുൻപിലേയ്ക്കെത്തിക്കുന്നവയാണ് മാധവിക്കുട്ടിയുടെ കഥകൾ. അധികാരസ്വരൂപത്തിന്റെ ശക്തമായ മാതൃകയാണ് 'കുടുംബം' എന്ന സ്ഥാപനം. മുതലാളിത്തവികാസത്തോടൊപ്പമാണ് ഈ സങ്കല്പത്തിന് വേരുറയ്ക്കുന്നത്. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ രൂപംകൊണ്ട അണുകുടുംബമാണ് കുടുംബത്തെ സംബന്ധിച്ച നമ്മുടെ ആദർശമാതൃക. പുരുഷന്റെ പരമാധികാരവും സ്ത്രീയുടെ വിധേയത്വവുമാണ് കുടുംബഘടനയുടെ അന്തഃസത്ത. ഈ ഘടനയിൽ 'പുരുഷൻ ബൂർഷ്വായും സ്ത്രീ തൊഴിലാളിയുമാണെന്ന് എംഗൽസ് നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. കുടുംബവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ച് വൈകാരികതയുടേയും സംതൃപ്തിയുടേയും സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റേയും രക്തബന്ധത്തിന്റേയും അനുശാസനകൾ നിഗ്രഹനം ചെയ്യുമ്പോൾ പുരുഷന്റെ ആധിപത്യം പരോക്ഷമായി ഉറപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. പുരുഷൻ അധികാരിയായിരിക്കുന്ന ഒരിടത്ത് സ്ത്രീയുടെ അധ്വാനവും ലൈംഗികതയും പ്രത്യുൽപാദനശേഷിയും അയാളുടെ അധികാരപരിധിയിൽ നിലനിൽക്കും. പുരുഷാധിപത്യവ്യവസ്ഥയ്ക്കനുയോജ്യമായ വ്യക്തികളെ പാകപ്പെടുത്തിയെടുക്കുക എന്നതാണ് ഓരോ കുടുംബത്തിന്റേയും പ്രധാനകർമ്മം. കുടുബത്തിനുനൽകുന്ന പ്രാധാന്യത്തിലൂടെ ഈ അടിമത്തത്തെ സ്ത്രീ ഏറ്റെടുക്കുന്നു. കുടുംബത്തിനകത്ത് നേരിടേണ്ടിവരുന്ന ദുരനുഭവങ്ങൾ

സ്വകാര്യവിഷയങ്ങളാക്കി ചിത്രീകരിക്കുന്നതിലൂടെ സമൂഹത്തിന്റെ ബാധ്യത ഒഴിയുന്നു. സ്ത്രീയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ സമൂഹത്തെ ബാധിക്കാത്ത ഒന്നായി മാറുന്നു. അസുഖകരമായ ഇത്തരം യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ നിഗ്രഹനം ചെയ്യുകവഴി അവളെ ഗൃഹലക്ഷമിയും പതിവ്രതയും, ചാരിത്രവതിയുമാക്കി ആദർശവൽക്കരിക്കുന്നു. ("ഈ വിധം കുടുംബിനിയും ആദർശഭാര്യയും ഗൃഹലക്ഷ്മിയുമായ സ്ത്രീജീവിതം കുടുംബത്തിൽ ബന്ധിതമായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ സ്ത്രീയെക്കുറിച്ച് നൽകുന്ന നിർവ്വചനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ അന്തിമവിശകലനത്തിൽ ഒരു കുടുംബിനിയുടേതായിത്തീരുന്നു") എല്ലാ മതങ്ങളും ഇത് ആവർത്തിച്ചുറപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഹൈന്ദവപാരമ്പര്യത്തിൽ വേദങ്ങളും പുരാണങ്ങളും ഉപനിഷത്തുകളും സ്മൃതികളും സ്വതന്ത്രമായൊരസ്തിത്വം സ്ത്രീക്ക് നൽകിയിട്ടില്ല. പ്രഭാതി മുഖർജി എഴുതുന്നു. "വിധേയത്വവും (ധർമ്മനിഷ്ഠയും ചാരിത്രനിഷ്ഠയും പുലർത്തി പൂർണമായും ഭർത്താവിനെ ആശ്രയിച്ചുകഴിയുന്ന ഭാര്യയാണ് മാതൃകാസ്ത്രീയെന്ന് നൂറ്റാണ്ടുകളായി നാം കാണുന്നു. മാതൃകാസ്ത്രീ എന്നാൽ മാതൃകാഭാര്യ എന്നാണർത്ഥം.)

മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ കെ. സരസ്വതിയമ്മയും ലളിതാംബികാ അന്തർജ്ജനവും ഭാരം വഹിക്കുന്ന കുടുംബിനികളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈ പ്രമേയത്തെ വേണ്ടത്ര പ്രാധാന്യത്തോടെ ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്നത് മാധവിക്കുട്ടിയിലെത്തുമ്പോഴാണെന്ന് കാണാം. (മാധവിക്കുട്ടിയുടെ കഥകൾ ഗാർഹികാധ്വാനവും സ്ത്രീജീവിതവും തമ്മിലുള്ള പീഡനാത്മകമായ ബന്ധങ്ങളും അവ സ്ത്രീയ്ക്കേകുന്ന സംഘർഷങ്ങളും വ്യഥകളും ചിത്രീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം പുരുഷാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയുടെ കുടുംബിനിബിംബത്തിനു പിന്നിലെ വൈകൃതങ്ങൾ അനാവരണം ചെയ്യുന്നു). കുടുംബവ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിൽ സ്ത്രീ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ അവളുടെ (അധ്വാനം, സ്വാതന്ത്ര്യം, സർഗാത്മകത, ആദർശം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നുവെന്ന് മാധവിക്കുട്ടിയുടെ കഥകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.) വീട്ടുവേലകളാൽ തകർക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ ജീവിതങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തിയ കഥകളായിരുന്നു 'കോലാട്', 'നെയ്പ്പായസം', 'കുറച്ചുമണ്ണ്', 'കുറ്റിക്കാട്ടിലെ നരി' എന്നിവ.

കോലാട്

പ്രഭാതംമുതൽ അർദ്ധരാത്രിവരെ അവിശ്രമം വീട്ടുജോലിചെയ്ത് രൂപപരിണാമംവന്ന അമ്മയ്ക്ക് മൂത്തമകൻ സമ്മാനിച്ച പേരാണ് 'കോലാട്.' അവളുടെ ഒട്ടിയ കവിളും അവിടവിടെയായി ചില

ഒടിവുകൾ പറ്റിയതെന്ന് തോന്നുന്ന ശരീരവും തേഞ്ഞപല്ലുകളും മെലിഞ്ഞകാലുകളും ആ പേരിനെ അന്വർത്ഥമാക്കുന്ന ചിഹ്നങ്ങളാണ്. കുടുംബാംഗങ്ങൾ വേണ്ടത്ര സ്നേഹമോ പരിഗണനയോ അവൾക്ക് നൽകുന്നില്ല. ആശുപത്രിയിലെ രോഗശയ്യയിൽ തളർന്നുകിടക്കുമ്പോഴും അവളുടെ മനസ്സ് അടുക്കളയിലായിരുന്നു! "അയ്യോ! പരിപ്പ് കരിയ്ണ്ട് തോന്ന്ണു" എന്ന് ലോകം അടുക്കളമാത്രമായ ആ കുടുംബിനി പരിഭ്രാന്തയാവുന്നു.

നെയ്പ്പായസം

വീട്ടുവേലചെയ്ത് അടുക്കളയിലെ വെറുംനിലത്ത് ഒരു ചൂലിനരികെ തളർന്ന് വീണ് ഹൃദയം സ്തംഭിച്ച് മരണമടയുന്ന കുടുംബിനി! ഭാര്യയുടെ ശവദാഹം വല്ലവിധേനയും 'കഴിച്ച് കൂട്ടി' മക്കളുടെ അടുത്തെത്തുന്ന ഒരു മദ്ധ്യവർഗ ദരിദ്രകുടുംബത്തിലെ ഭർത്താവിന്റെ സ്മരണയിലൂടെ അനാവൃതമാകുന്ന ഒരു അസ്വസ്ഥചിത്രമാണ് 'നെയ്പ്പായസം'. ആ കുടുംബത്തിന്റെ മാധുര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അവളുടെ അധ്വാനത്തിന്റെ അവസാന പ്രതീകമാണ്, മരണത്തിന് മുൻപ് അവൾ തയ്യാറാക്കിയ നെയ്പ്പായസം.

കുറച്ചുമണ്ണ്

കഥയിലെ കുടുംബിനി കുടുംബഭാരത്താൽ എല്ലായ്പ്പോഴും ദുർമുഖിയായി കാണപ്പെടുന്നു. മൂന്നുമക്കളും ഭർത്താവും അയാളുടെ വൃദ്ധപിതാവുമടങ്ങിയ ആ കുടുംബത്തിലെ ഭാരിച്ച വീട്ടുജോലികൾ മാളുവിന്റെ ജീവിതം ദുഃസഹമാക്കി. കുടുംബത്തിൽ മാളുവിന് ആശ്വാസമരുളുന്നയാതൊന്നുമില്ല. വാർദ്ധക്യത്താൽ മതിഭ്രമം ബാധിച്ച ഭർത്തൃപിതാവ് മൂലം അയൽക്കാരിയുമായുണ്ടായ സംഘർഷം അവളുടെ അവശേഷിച്ച അഭിമാനബോധത്തെയും വ്രണപ്പെടുത്തി. സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ അരൂപിയായ ശത്രുവിനോടുള്ള പ്രതികാരമെന്നവണ്ണം വൃദ്ധന്റെ കഴുത്തുഞെരിച്ച് കൊല്ലുകയാണ് കഥാപാത്രമായ മാളു.

ഗാർഹികാടിമത്തത്താൽ രോഗിണിയും വിരൂപയും അക്രമാസക്തയും ദുർമുഖിയും ഉന്മാദിനിയുമായ കുടുംബിനികളെയാണ് ഈ കഥകൾ കാട്ടിത്തരുന്നത്.

കുടുംബത്തിന്റെ നടപ്പു മര്യാദകളെ ലംഘിച്ച് സ്വതന്ത്രരാകാനാഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ത്രീകളേയും അതിനശക്തരാകുന്നതിനെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്ന കഥകളാണ് 'മഞ്ഞ്', 'രാത്രിയിൽ' എന്നിവ.

മഞ്ഞ്

മഞ്ഞിലെ ഭാര്യ തെരുവുഗായകന്റെ സ്നേഹത്തിലാകൃഷ്ടയാവുന്നു. പുറത്തുകടക്കാനൊരുങ്ങുമ്പോഴെല്ലാം വൃദ്ധനായ അവളുടെ ഭർത്താവ് അവളെ കുടുംബത്തിലേക്ക് പിടിച്ച് കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അവളയാളെ വെറുക്കുന്നു. അയാളുടെ നടത്തം, പല്ലുകൾ, ഉച്ഛ്വാസം എന്നിവ പോലും അസ്വസ്ഥതയുണർത്തുന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തിൽ നിന്നും രക്ഷനേടാൻ വേണ്ടിമാത്രമാണ് അവൾ വിവാഹിതയായത്. ഭർത്താവിന്റെ കാമചേഷ്ടകൾ അവളെ കോപാകുലയാക്കുന്നു. അയാളുടെ കാമലീലകൾക്കു മുൻപിൽ അവൾ പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്നു. അയാളെ തള്ളിവീഴ്ത്തി അയാളുടെ നിസ്സഹായത കണ്ട് പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സ്ത്രീ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ആക്രമണവാസനയ്ക്ക് ഹേതു കുടുംബം എന്ന അധികാരസ്വരൂപമാണ്.

രാത്രിയിൽ

സുമതിയ്ക്ക് കുടുംബത്തിന്റെ ബന്ധങ്ങളിലേക്കുതന്നെ തിരിച്ചുവരേണ്ടിവരുന്നു. ഭർത്താവുറങ്ങികഴിഞ്ഞാൽ മുറി പുറത്തുനിന്നുപൂട്ടി വിജനമായ തെരുവിൽ വിളർത്ത നാട്ടുവെളിച്ചത്തിൽ കാമുകനോടൊപ്പം കഴിയാൻ അവൾ മടിച്ചിരുന്നില്ല. ആ ബന്ധത്തെ സ്നേഹമെന്നും അനുരാഗമെന്നും അയാൾ വിളിക്കുന്നു. തന്റെ ഭർത്താവ് ഒരു 'മൃഗ'മാണെന്നും അയാളെ വഞ്ചിച്ച് ഉപേക്ഷിച്ച് കാമുകനോടൊപ്പം ഇറങ്ങിപ്പോകാനും അവൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

'ലോകം ഒരു കവയിത്രിയെ നിർമ്മിക്കുന്നു', 'പുഴ വീണ്ടും ഒഴുകി', 'അവസാനത്തെ അതിഥി' എന്നിങ്ങനെയുള്ള കഥകളിൽ സ്ത്രീയെന്ന നിലയിൽ അവൾക്ക് അവളുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ, അഭിലാഷങ്ങളെ, ആദർശങ്ങളെ ഒന്നും സഫലീകരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാതെ വരുന്നു. ഈ ഒരവസരത്തിൽ കുടുംബത്തിന് പുറത്ത് അന്യപുരുഷബന്ധങ്ങളെ കണ്ടെത്തുകയും കുടുംബിനി, ചാരിത്രം, പാതിവ്രത്യം തുടങ്ങിയ പ്രത്യയശാസ്ത്രരൂപങ്ങളെ തകർത്തെറിയാനുള്ള ശ്രമം ഇതിലെ സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങളിൽ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു.

ലോകം ഒരു കവയിത്രിയെ നിർമ്മിക്കുന്നു

"തന്റെ വലയിൽ തന്നെ കുടുങ്ങുന്ന ഒരു എട്ടുകാലിയെപ്പോലെ ...." ഇങ്ങനെയാണ് ഈ കഥയുടെ ആരംഭം. എട്ടുകാലി കവയത്രിയും അതു നെയ്യുന്ന മാറാലകൾ അവൾ തന്റെ ആദർശങ്ങൾക്കുമേൽ മനഃപൂർവ്വം

തീർക്കുന്ന മറകളുമാണ്. എല്ലാമുഖം മൂടികളുമണിഞ്ഞ ഒരു മധ്യവർഗ്ഗകുടുംബത്തിലെ സന്താനമായി വളർന്നവളാണ് ഇതിലെ കഥാനായിക. സ്നേഹത്തേക്കാൾ സ്നേഹരാഹിത്യം അനുഭവിച്ചതുകൊണ്ട് അതിതീവ്രമായ പ്രണയത്തിലേക്ക് അവൾ കൂപ്പുകുത്തുകയാണുണ്ടായത്. വിവാഹത്തിനുമുൻപ് പരപുരുഷന്മാരുമായി ഒരു വിധബന്ധവും പുലർത്താതിരുന്ന ഈ പെൺകുട്ടി തന്റെ ഭർത്താവിനെ ഗാഢമായി സ്നേഹിച്ചു. അയാളുടെ മുഖം ഏറെനേരം നോക്കികാണാൻ അവൾ ഏറെ കൊതിച്ചു. എന്നാൽ നിരവധി സ്ത്രീകളുമായി അടുപ്പംപുലർത്തിയിരുന്ന അയാളുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് നിഷ്കളങ്കതയും പരിശുദ്ധിയും കടന്നുവന്നപ്പോൾ അയാൾ പരിഭ്രമിച്ചു. സ്നേഹം ഒരു കോമാളിത്തം മാത്രമാണെന്ന് അയാൾ അവളെ പഠിപ്പിച്ചു. തന്റെ സത്യത്തെയും സ്നേഹാദർശങ്ങളെയും മറന്ന് നായിക ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ, നൈമിഷിക ലാളനകൾക്കായി ചില പ്രേമബന്ധങ്ങളിൽ കുടുങ്ങി. തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ അഭിലാഷരാഹിത്യത്തിന്റെ മാറാലകൾ സ്വയം നെയ്ത് അവൾ തന്നെതന്നെ ബലികൊടുത്തു.

അവസാനത്തെ അതിഥി

ഈ കഥയിലെ കുലീനയായഭാര്യ തന്റെ മരണത്തിനുള്ള കൊലയാളിയെ രഹസ്യമായി വാടകയ്ക്കെടുക്കുന്നു. അവൾ വിവാഹം ചെയ്ത് വീട്ടിലെ രാജാവാക്കി വാഴിച്ച മിസ്റ്റർ മിത്ര സ്ത്രീലമ്പടനായിരുന്നു. അനസൂയാ ദേവിയുടെ സമ്പത്തിൽ മാത്രമായിരുന്നു അയാളുടെ കൗതുകം. ഈ സത്യം തിരിച്ചറിയുകയും കുലീനവും പവിത്രവുമായി താൻ കരുതിവെച്ച മനസ്സും ശരീരവും ഇത്തരമൊരാഭാസനു മുൻപിൽ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിലെ വിഡ്ഢിത്തം അനസൂയാ ദേവിയെ നിരന്തരം വേട്ടയാടിയിരുന്നു. അതിനുള്ള വാടകകൊലയാളിയെ അവർതന്നെ കണ്ടെത്തുകയും മരണം ചോദിച്ച് വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദർശനഷ്ടം മരണത്തോളം തീവ്രമാണെന്ന പാഠമാണ് ഈ കഥയുടെ കാതൽ.

ഉപസംഹാരം

മാധവിക്കുട്ടിയുടെ കഥകൾ മദ്ധ്യവർഗ കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ സമസ്തവൈരുദ്ധ്യങ്ങളെയും ഭിന്നതലസ്പർശിയായ മുഖങ്ങളെയും അനാവൃതമാക്കുന്നു. ഈ കഥകൾക്കുമുൻപിൽ എത്തിപ്പെടുന്ന വായനക്കാരൻ അഴിഞ്ഞുപോയ തന്റെ പൊയ്മുഖങ്ങളെ കുറിച്ചോർത്ത് വിഹ്വലനാകുന്നു. തന്റെ നഗ്നത കണ്ട് നടുങ്ങുന്നു. വ്യവസ്ഥിതിയുടെ

ഉപരിതലസ്പർശിയായ ബന്ധങ്ങളും ബന്ധനങ്ങളും തന്നെയാണ് സത്യമെന്ന് പറയാൻ ശ്രമം തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. സത്യം പറയാനോ അതിനെ നേരിട്ട് തോൽപ്പിക്കാനോ ധൈര്യമില്ലാത്ത സമൂഹം എഴുത്തുകാരിക്കുനേരെ കല്ലെറിയുന്നു. സ്ത്രീജീവിതം കുടുംബത്തിനകത്ത് നേരിടുന്ന നിരവധിയായ അസംതൃപ്തികളിലേക്ക് ഈ കഥകൾ വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. പരിമിതമായ അർത്ഥത്തിൽ മാത്രം ഏതാനും ചില പ്രശ്നപരിസരങ്ങളെ നിരീക്ഷിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രബന്ധമാണിത്.

സഹായഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. പെണ്ണെഴുതുന്ന ജീവിതം –എൻ.കെ. രവീന്ദ്രൻ, മാതൃഭൂമി ബുക്സ് 2010
2. ശരീരത്തിനെത്ര ചിറകുകൾ –മാധവിക്കുട്ടി, എച്ച് &സി ബുക്സ്, എഡിറ്റർ അബ്രഹാം
3. വിജ്ഞാനം 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലേയ്ക്ക്–ഡോ. ജാൻസി ജെയിംസ്.
4. സ്ത്രീ, സ്വത്വം, സമൂഹം– മാധവിക്കുട്ടി പഠനങ്ങൾ, ഡോ. ഇ.വി. രാമകൃഷ്ണൻ, പൂർണ്ണപബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്.

വിജിത പി.
ഗസ്റ്റ് ലക്ചറർ മലയാളവിഭാഗം
വിമലകോളേജ്
തൃശ്ശൂർ